

Ik beveel Lody Kuling de strenge tucht aan!

Dirk Goes

In de strijd om de SGA-cup heeft ons team net als vorig jaar de finale behaald. In de vertrouwde samenstelling van twee kleuters en twee volwassenen werd het team van Euwe op 17 maart jongstleden in een zinderende halve finale met 3½-½ overrompeld. Wel wat geflatteerde cijfers, want John Spinhoven 'kreeg' remise toen de winst al binnen was en toegegeven, Lody Kuling stond eigenlijk op zeker moment aantoonbaar verloren, maar toch was de overwinning dikverdiend te noemen.

Lody Kuling was weer eens de smaakmaker, met dank aan zijn tegenstander. Bert Westera was zeker niet gekomen om er een saai potje van te maken, en gezamenlijk staken zij het bord in lichterlaaie. Teamleider Goes, de stuipen op het lijf gejaagd, keek met een half-leeg glas in de hand bezorgd toe hoe dit nu weer moest aflopen en leek gelijk te krijgen toen Lody rond de twintigste zet in de afgrond dreigde te kieperen, maar toen Westera een niet zo heel moeilijke winst miste waren de bordjes drastisch verhangen en ging het punt op spectaculaire wijze naar zonder twijfel het grootste talent dat er binnen onze vereniging rondloopt.

Bij het zien van Lody's partijen moet ik altijd even denken aan Michail Tal, wereldkampioen aan het begin van de jaren zestig en geliefd om zijn spectaculaire offers. Zelfde speelstijl, zelfde blinde doodsverachting, zelfde bijna pyromaans genot bij het zien van het vuur van de achter zich in brand gestoken schepen. Dikke pret natuurlijk, vooral als er weer eens met veel bravoure een vol punt is binnengesleept, maar je kunt het natuurlijk ook te bont maken. Boksen is één ding, boksen zonder dekking een ander ... De kunst is om een juiste consensus te vinden tussen gezonde zetten en agressieve zetten. Vrij naar Donner beveel ik Lody Kuling dan ook de strenge tucht aan, deels

voor mijn eigen gemoedsrust, deels om van hem een nog betere schaker te maken dan hij al is!

Natuurlijk wil ik u de partij niet onthouden. Komt-ie:

Bert Westera – Lody Kuling

Aantekeningen Lody Kuling

1.e4 c5 2.Pf3 d6 3.d4 cxd4 4.Pxd4 Pf6 5. Pc3 a6 6.Lg5

Een oudere man die een scherpe open siciliaanse Najdorf speelt: ik wist wel dat er nog helden waren!

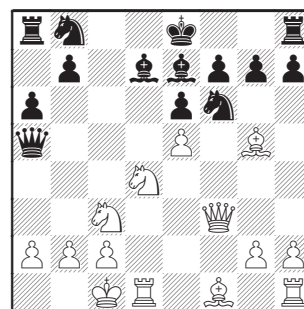
6. .. e6 7.f4 Le7 8.Df3 Da5

Dit is mijn favoriete zijvariant. Niemand kent het en zo slecht is het ook weer niet.

9.o-o-o Ld7 10.e5

Meestal spelen ze hier 10.Pb3 waarna de dame ter rug gaat naar c7 en je een normale Najdorf hebt. Alleen staat het paard dan op b3 in plaats van d4; daardoor werken veel van wits trucjes niet.

10. .. dxe5 11.fxe5

11. .. Pc6 12.Pf5

Deze man kende 8. .. Da5 echter wel en dan wordt het toch wel wat lastiger ...

12. .. exf5 13.exf6 gxf6 14.Lf4

Ik geloof dat Txd7 het beste is voor wit, maar wat er daarna gebeurt weet ik eigenlijk niet...

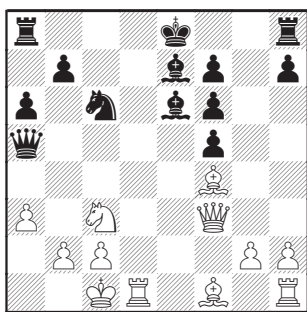
14. .. Le6

Nu gaat zwart voor de wel bekende 'buddy-variant'! Dat heeft Karel [Terstall] me ooit eens verteld. Als het paard op e5 komt hebben alledrie de stukken namelijk een pion waardoor ze geholpen worden.

15.a3

Schreeuwt om een offer!

Amstelveen	– Euwe	3½-½
1 Lody Kuling	– Bert Westera	1-0
2 Bram ter Schegget	– Peter Beugel	1-0
3 Michiel Harmsen	– Wim Nijenhuis	1-0
4 John Spinhoven	– Marc Ordodi	½-½

15. .. Lxa3

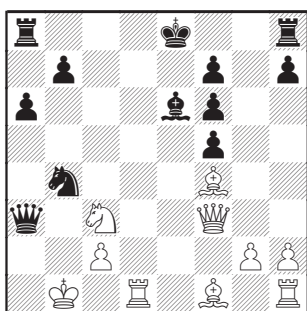
Ik kon het niet laten, maar volgens mij is het ook de beste zet.

16.bxa3 Dxa3+ 17.Kb1

In 17.Kd2 geloof ik niet. Na 17. .. o-o-o+ 18.Ke1 Pd4 kan wit het nooit lang volhouden.

17. .. Pb4

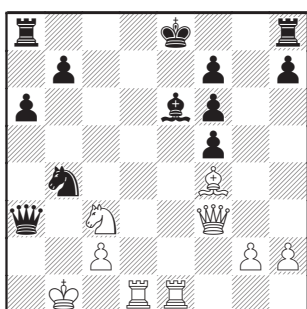
Hier kan zwart het beste remise pakken met Db4-a3 enz, maar ik wilde meer. Dat was niet zo verstandig ...

18.Lc4!!

Dit had mijn tegenstander al gezien voordat hij 15.a3 speelde, nou dat vind ik knap. Ik zat voornamelijk naar 18.Ld3 te kijken en dacht dat 18. .. o-o-o erg goed voor zwart zou zijn.

18. .. Lxc4

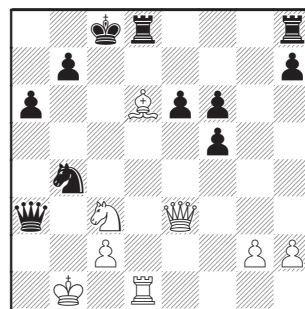
Te snel gespeeld, zoals Nico [Louter] terecht opmerkte. Ik had iets langer moeten kijken naar bijvoorbeeld Tc8, maar na Lc4 blijkt het al uit te zijn voor zwart...

19.The1+ Le6**20.Ld6??**

Na 20.Txe6 fxe6 21.Dh5+ Kf8 22.Td7 loopt zwart mat en ook na 21.Dxb7 is het afgelopen. Nu had ik echter een heerlijke zet!

20. .. o-o-o

Als in een soort studie staan alle witte stukken op eens lucht aan te vallen en zijn de zwarte wel weer gevaarlijk. Dat was net wel even anders.

21.Txe6 fxe6 22.De3

Hier zat ik heel lang te denken over 22. .. Txd6 23.Txd6 Pc6, waarna zwart wel wat beter staat, maar toen ineens zag ik ...

22. .. Da1+

En opgegeven. Het is gewoon een stap-2/3-trucje, maar het duurde heel lang voordat ik hem zag. In een opgavenboekje had ik hem waarschijnlijk heel snel gezien, omdat je er naar zoekt, maar nu zat ik diep te denken en niet breed.

o-1

De overige partijen verbleekten wat in dit geweld, wat niet wegneemt dat er op hoog niveau werd geschaakt, vooral door onze jongens natuurlijk. Bram ter Schegget had twee torens en zijn tegenstander ook, maar daarmee hield elke vergelijking op. Die van Bram waren heer en meester op de open lijnen, de torens van Beugel renden in paniek heen en weer, en in een mum van tijd kwam de geofferde pion met rente terug. Vlekkeloos uitgespeeld en 2-o, waarmee de wedstrijd beslist was. Michiel Harmsen zorgde niet veel later voor de slagroom op de taart, waarna de partij van John Spinhoven, die een kwaliteit was achtergeraakt, na wat lichte overredingskracht van de immer welbespraakte Nico Louter remise werd gegeven. En dan nu de finale!